

лексичному значенні слів: добрий, люблячий, спортсмен, музикант тощо, а здається, такі прості слова.

Висновок. 1. Вдосконалення професійного рівня викладача забезпечується шляхом впровадження у свій досвід інноваційних методів навчання у роботі зі студентами.

2. Формування соціальної компетенції студентів відбувається шляхом навчання їх соціологічному мисленню, що є важливою складовою їх загальної професійної освіти. Це потребує від викладача кваліфікованої організації навчальної діяльності студентів на занятті, що забезпечить їх особистий розвиток.

3. Щоб студенти отримувати задоволення від вивчення соціології, вони повинні зрозуміти, для чого їм потрібні соціологічні знання, соціальна компетентність.

4. Формування у студентів уміння соціологічно мислити потребує часу і має бути постійним процесом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Полковенко Т. В. Навчальна програма дисципліни «Основи термінознавства» (для бакалаврів). К. : МАУП, 2009. 26 с.
2. Кремень В. Г. Освіта, особистість і соціальний поступ. Доповідь на VI Українсько-польському форумі «Освіта для сучасності». URL: <http://naps.gov.ua/ua/press/releases/777/>.
3. Мірчук І. Л., Щудло С. А. Соціологія: методичні матеріали до самостійної роботи студентів. Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2012. 90 с.

Марина Пархоменко, Анастасія Бородачова

КОНЦЕПЦІЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах, коли модернізується суспільство і реформується правова система, осмислення можливостей та меж реалізації універсальних принципів права в українській культурі набуває особливо великого значення.

Актуальність наукової статті зумовлена , перш за все, теоретичною та практичною значущістю питань, пов'язаних із вивченням процесу повстання правосвідомості українського суспільства. В даний час Україна вступила в епоху суттєвих державно-

політичних і соціально-економічних перетворень, які вимагають активного використання знань про «правосвідомість». Особливе місце проблеми правосвідомості в історії культури і філософії права трактується тим, що правосвідомість є безпосереднім джерелом правопорядку, тобто правових норм, поведінки та відповідних інститутів, тому вона передусім виступає предметом філософського осмислення.

Поняття свідомості активно почали розглядати в 20 столітті, коли досвід і досвідне знання зайняло у філософії і науці гідне місце, і проблема суб'єкта й об'єкта вийшла на перший план. Існує багато визначень свідомості. Зокрема Н. Хамітов вважає, що свідомість – це спрямована розумова активність, що відображає і трансформує буття. Свідомість може бути спрямована, і на зовнішній світ, і на себе, стаючи самосвідомістю. Це означає, що свідомість не тільки виражає, а й визначає буття людини [1]. Свідомість має свої форми. Це – політична свідомість, правова, моральна, релігійна, наукова тощо. А тепер докладніше розглянемо правову свідомість.

Зрозуміти особливості правової свідомості, окремого індивіда, соціальної групи, суспільства загалом – необхідно перш за все для того, щоб забезпечити ефективність правового регулювання.

Н. Мотузова визначає, що правосвідомість виражає оцінку права з погляду його справедливості чи несправедливості, строгості чи не строгості, ефективності чи неефективності. Це – різнообразні, деколи полярно протилежні судження про право, позитивна чи негативна реакція на його дію. При цьому оцінюється не тільки право, закони, але й інші юридичні феномени – законність, правопорядок.

Поняття «правосвідомість» є багатозначним. На думку О. Спіркіна правосвідомість – це уявлення і поняття, що виражають ставлення людини до чинного права, знання міри в поведінці людей з погляду прав і обов'язків. У рамках такого підходу правосвідомість є ідейним виразом об'єктивних суспільних відносин, яке своєю чергою, відображають економічні та соціальні відносини, що панують у суспільстві [2].

Загалом правосвідомість трактується так, це система понять, поглядів, уявлень і почуттів з приводу чинного, або бажаного юридичного права, а також діяльності, пов'язаної з цим правом [3].

Суб'єктивне ставлення людей до юридичних явищ, концепція справедливості як сукупості юридичних виразів, вираження емоцій, переконань, окремих осіб, соціальних груп, оцінка суб'єктивних установок в суспільстві в цілому і їх поведінки в законах і нормативних актах

Юридичні концепції мають складну структуру і можуть бути виражені у вигляді взаємозалежних елементів і активів, які здебільшого розпізнають залежно від соціальної спільності. По-друге, про зміст. По-третє, зрозуміти юридичні справи в глибині. Соціальні спільноти та люди є фактичними носіями справедливості в суспільному житті. Правові концепції різних соціальних спільнот та індивідів, формуються двома вимірами раціонального (ідеологічного) і емоційного (психологічного) єдності, які виявляються в формі соціального, колективного та індивідуального свідомості. Формуйте структуру.

Соціальна справедливість не тільки надає правову інформацію людям, а й виробляє основу для правової оцінки щирих відносин між людьми.

Групове сприйняття – це колективне (групове) поняття і почуття, яке виражає взаємозв'язок і оцінку правових подій соціальними групами, групами і тимчасовими соціальними суб'єктами.

На особисту обізнаність впливає компанія і прямий вплив групи. Особиста совість цієї людини розкриває суб'єктивні характеристики, характеристики, рівень освіти, освіченість дітей, професію, навички та особистість протягом усього життя. Усе це визначає людську свідомість та особливу форму правових знань та ставлення.

Рівень обізнаності студентів є найважливішим показником майбутнього розвитку особистості та ефективності у процесі вищої освіти. Сумлінне слідство повинно використовувати цілісний підхід для визначення найважливіших правових питань.

Розвиток професіоналізму в майбутньому збігається з розвитком їх особистості: розширення знань та інтелектуальних процесів, культурного рівня, перспектив тощо Основним механізмом розвитку справедливості є механізм посилення. Мотивація, яка включає взаємодію, стимулювання та реакцію, але є й інші психологічні механізми, знання експертних навичок та статистика емоційного вираження, мотивація, мотивація, терпіння та мотивація. Психосоціальні механізми для шкіл та вищої освіти (спілкування соціальних понять, колективний тиск, єдність, зараження, послух тощо). Це відображається на відносинах між людиною та зовнішнім світом. (Суспільство та біосфера) поділяється на кілька категорій (громадянська, кримінальна) або екологічна справедливість, відносно нова категорія, яка слідкує за еволюцією екологічних криз на землі.

По-перше, процес створення екологічної справедливості - це здатність розуміти закон і діяти беззастережно. Екологічне законодавство базується на екологічних стандартах, максимально

допустимій концентрації та інших об'єктивних показниках. Розвиток екологічної справедливості сьогодні має бути найважливішим завданням вивчення екологічного права, яке є важливою частиною людської культури. Конституція України, Закон про освіту в Україні, Закон України про охорону навколишнього природного середовища та всі інші закони чітко визначають права громадян на навчання, включаючи екологічні закони.

Кожна галузь – це набір особистих правил, покликаних контролювати різноманітні соціальні умови. Органічне право – галузь права, це сукупність правових норм, які регулюють взаємозв'язок із захистом навколишнього середовища, раціональним використанням та раціональним використанням природних ресурсів, а також повторним використанням та безпекою для навколишнього середовища.

Екологічна обізнаність – це бачення та теорія, що відображає співіснування суспільства та природи та найкраще рішення для особливих потреб та природного потенціалу суспільства. Екологічна обізнаність стосується відтворення життєвого середовища та взаємозв'язку суспільства та природи за певний історичний період та показує теорію екологічних ідей та ставлення до природи.

Основні аспекти екологічної обізнаності можна поділити в такий спосіб:

- Регламенти, що забезпечують наявність відповідних механізмів для належного управління відносинами між суспільством і природою.
- Знання – визначають природу взаємин між суспільством, причини екологічних криз і знаходять рішення криз.
- Розробка нормативних і раціональних стандартів екологічного менеджменту, заснованих на знанні того, як розробляти системи «соціальних властивостей».
- Прогнозувати, передбачити негативні наслідки економічної діяльності і знаходити способи їх запобігання або пом'якшення.
- Освіта – це основа розвитку екологічних культур для особистості і суспільства в цілому [4].

Екологічна цінність є законним елементом послідовного і систематичного розвитку, такого як екологічна свідомість. По суті, екологічні цінності мають свої особливості і характеристики. Цінність – це вираження ставлення людей до істини. Вияв екологічних цінностей, безумовно, є першим відтворення негативних екологічних умов і діяльності, що відображає інтерес для людей. Підняття продуктивності та посилення впливу на навколишнє середовище створили, узагальнили і організували нові екологічні цінності в усьому

світі. Це відбивається в розвитку найбільш поширених і ідеальних (бажаних) життєвих цінностей. Наприклад, ґрунтові води і свіже повітря по всьому світу.

Екологічна справедливість для громадян – це прямий погляд на світ, який утворюється з екологічних і правових уявлень. І створюється бачення, навколишнє середовище і справедливість світу. Основна альтернатива високорозвиненою екологічної справедливості направляє природними правами і правами дотримання, а також успіхом всіх витрат, враховуючи незаконні і екологічно захищені товари і фінансові дозволи. Гроші і споживання є найбільш важливими цінностями.

Екологічна правосвідомість громадян є похідним утворенням від світоглядної, екологічної та правової свідомості, унаслідок чого вона може виникати як безпосередньо, так і опосередковано, через створення світогляду загалом, еко- та правосвідомості. Основною альтернативою високорозвиненій екологічній правосвідомості з домінуванням цінностей природи є монетарна свідомість, де вершиною цінністю є гроші і над споживання, також успіх у їх досягненні будь – якої ціною і в тому числі протизаконними та анти екологічними засобами.

Економічна недостовірність даних в суспільному сприйнятті в основному зв'язані з ринковими механізмами. Шляхом інтеграції релігійних і неурядових організацій необхідно зміцнювати національні механізми для пропаганди правових і екологічних цінностей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Хамітов Н. Філософський словник. Людина і світ / Н. Хамітов, С. Крилова. – К. : КНТ, Центр навчальної літератури, 2007. – 264 с.
2. Спіркін А. Г. Філософія: [Підручник] /А. Г. Спіркін. – М. : Гардарика, 2006. - 736 с.
3. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави: навч. посіб. / П. М. Рабінович. – Вид. 8-ме, стереотипне. – Х. : Консул, 2005. – 160 с
4. Екологічна свідомість, екологічні цінності у структурі екологічної культури. URL: https://pidruchniki.com/77024/kulturologiya/ekologichna_svidomist_ekologichni_tsinnosti_strukturi_ekologichnoyi_kulturi

Maryna Parkhomenko

**ABOUT THE CURRENT STATE OF STATE REGULATION
IN THE SPHERE OF SOCIAL PROTECTION
OF A CERTAIN CATEGORY OF PEOPLE**

Six years ago, the term «internally displaced person» was unknown in Ukraine (hereinafter referred to as the IDP). Unfortunately, the reality of life has led to the fact that as a result of Russia's military aggression in Ukraine since 2014, more than a million of such people have appeared. They all need to be protected and provided with necessary supplies. This is an important task for the state, which is obliged to comply with the requirements of important international and domestic regulations. International legal regulation of social security and protection of IDP is based on a significant number of international and interstate universal and specialized agreements. The first include acts containing General principles of ensuring the rights of the IDP: the Universal Declaration of human rights of December 10, 1948 [1], the international Covenant on civil and political rights of December 16, 1966 [2], the international Covenant on social, economic and cultural rights of December 16, 1966 [3], the Convention for the protection of human rights and fundamental freedoms of November 4, 1950 [4]. The norms of these acts are of a general nature, but for people who were forced to change their place of residence within their state under pressure of circumstances, there's a need of special norms that would provide for national characteristics of protecting a person from the effects of negative social phenomena that pose a threat to life and health , freedom of choice etc. People demand that additional measures be taken in relation to them to organize their new life in a new place of residence, to provide them with additional social protection in comparison with the protection of the rights and interests of other citizens who have not experienced a negative impact of objective and subjective social phenomena.

The above-mentioned international treaties provide for the rights and freedoms of a person, which they possess regardless of where and under what conditions they live, whether they left their permanent place of residence voluntarily, or had to do so due to force majeure circumstances that do not depend on the will of the person. National states and their domestic legislation are obliged to provide a minimum amount of social protection for all citizens (subjects), regardless of their legal status and life circumstances. The norms of the above-mentioned international legal acts are of a general nature, but they are most important from the point of view of ensuring human rights and freedoms. However, the rights and freedoms of individuals who have changed their place of residence within their own country as a result of